

Aquesta via, oberta l'abril de 2009 per l'Antxi i en Llorenç ens permet descobrir un dels racons més desconeguts del Solsonès: Vilamala. El conglomerat no és de la millor qualitat, però sí que és més bo del que podíem pensar d'entrada. La via és divideix en dues parts, una primera, una mica més descomposta, que ens deixa a una mena d'esplanada a mitja via i una segona, on la roca millora, que ens permet sortir de la paret per dalt. Tot i que la continuïtat es veu trencada per aquest replà la via és una bona excusa per deixar-se caure per aquest racó tant poc conegut de la nostra geografia.

Via: El Camí dels Alamalivons
Zona: Solsonès – Vilamala

· Dificultat: V

Grau d'exposició: Mitjà/baixGrau de compromís: Mitjà/baix

• Llargària: 150 metres

• Equipament: Via equipada amb parabolts

• Material: 10 cintes exprés

Aproximació:

Prenem la carretera que va de Solsona a Sant Llorenç de Morunys (LV-4241). Al punt quilomètric 21,5 hi ha un revolt molt pronunciat i un aparcament. Deixem el vehicle i seguim a peu per la pista. Al cap d'uns 400 metres trobarem una fita a mà dreta. Ens desviem per un corriol poc definit on trobarem marques grogues. Seguim les marques grogues. Hem d'estar una mica alerta perquè en un moment donat aquestes giren cap a la dreta (ponent), passant pel cap d'un parell de torrenteres. Hem d'anar seguint les marques grogues i després també verdes, que ens fan anar per una carena. En un moment donat el camí gira cap al nord (des d'aquest punt podem veure la via i situar-la) i va perdent alçada ràpidament fins al fons de la vall. Després torna a anar cap a ponent. Hem de seguir fins que topem amb un torrent sec. Pugem per la llera del torrent fins arribar a una clariana del bosc on s'inicia la via (fita).

L1(IV+)

L'inici de la via es troba a una clariana del bosc i s'enfila per una placa dreta. D'entrada la roca no dona gaire confiança, però si anem comprovant els còdols abans de tirar no hi ha cap problema. De seguida arribem a un tram més tombat per de seguida continuar per un de més dret (aquesta és la part clau de la tirada). Un altre petita lleixa i una darrera panxeta ens menen fins la reunió, força còmoda. 40 metres.

L2(III)

Sortim cap a l'esquerra flaquejant fins que trobem el primer punt d'assegurança. Des d'aquí hem d'anar pujant més o menys recte direcció un arbust. Just davent es troba la reunió. 55 metres. Des d'aquest punt sortim caminant i anem a buscar l'inici de la segona part de la via. Abans d'abastar l'inici del llarg haurem de fer una fàcil grimpada.

L3(IV+)

Hem d'arribar a una mena de replanet on hi ha un parabolt. Per situar-lo podem fer servir una mini savina que es troba a mitja paret, aquest parabolt es troba a la perpendicular de la savina. Des d'aquest punt hem d'anar pujant direcció a la savina. La paret es va redreçant poc a poc i gaudim d'uns passos bonics. Superat el tram de la savina els còdols es tornen força grans i ens fan gaudir de l'escalada. Tornem a arribar a una lleixa on fem la reunió. 45 metres.

L4(V)

Sortim de la reunió i escalem pel costat d'una petita balma fins atènyer el primer parabolt. Seguim un xic cap a la dreta i recte amunt fins el segon i d'aquest al cim. Aquest darrera part és fineta i ens hem de col·locar bé. 15 metres.

Descens:

En aquest cas més que descens hem de parlar d'ascensió donat que haurem de caminar cap a l'est seguint unes fites fins a l'aparcament.

El que més m'ha agradat:

- Entorn fantàstic. Paga la pena apropar-s'hi.
- Via ben equipada, amb les assegurances ben posades.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca discreta, tot i que és millor del que sembla. A mida que anem guanyant metres la roca també guanya. Potser amb més repeticions la via quedarà més sanejada.
- Llàstima del replà que li treu continuïtat.